

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

احمد طارق فیض
سوم اگست ۲۰۱۱

رمضان ماه مهمانان عصیان پیشه و میزبانی خداوند مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ - آیت ۱۸۳ سوره بقره

ترجمه: ای کسانی که ایمان آوردن لازم کرده شد بر شما روزه داشتن چنانچه لازم کرده شد بر کسانی که پیش از شما بودند تا باشد که پرهیزگاری کنید. [ای کسانی که ایمان آورده اید نوشتیم (فرض گردانیدم) بر شما روزه داشتن را چنانی که بر گذشتگان نیز نوشته بودم (فرض گردانیده بودم) تا باشد پرهیزگاری نمائید] - ویراستار پورتال

در هیچ امر و عمل خداوند بی هدفی وجود ندارد، خداوند ما خداوند درست کار و حکیم است. آیا گاهی شده است که از خود سؤال کرده باشید به کی خداوند و یا الله اطلاق می کنید؟ حتما این سؤال را از خود کنید بعدا برای تان معلوم می شود که چقدر غافل از خداوند هستیم. متأسفانه خداوند برای بعضی ها اسم بی مسما است نه تنها دلیل از وجودش بلکه معرفت از او هم ندارند. به همان اندازه که از معرفت خداوند بی بهره هستیم متأسفانه در شناخت نفس خود و انسان نیز تقصیر و کوتاهی نمودیم.

شاید بعضی به اساس منطق یونان به انسان حیوان ناطق خطاب کند، شاید هم عده ای به اساس ذهنیت حاکم جامعه غرب به انسان موجود مصرفی، شک نگر، خود محور و فراری؛ یعنی آنی که می خواهد که از ضوابط و وابستگی ها فرار کند و به استقلال برسد، نگاه کند. اما دید اسلام نسبت به انسان متفاوت تر است، اسلام دید اخلاقی و زیبایی شناسی بر انسان دارد. بر انسان زیبایی، هدفمندی، کرامت، عزتمندی و بالاخره به دیده یک موجود بهشتی نگاه می کند.

به هر صورت هدف از مقدمه چینی بالا این که خداوند دید حکیمانه از طبیعت انسان دارد و باید هم داشته باشد چون خالق او است و ما همه مخلوق. من تصور می کنم برای تثبیت حکیم بودن خداوند سبحان تنها آیت بالا کافی است. یعنی روزه رمضان آنقدر شیوه دقیق و درست در رفع نیازمندی فکری، معنوی و جسمی انسان است که احدی به جز آن حکیم آگاه بر طبیعت انسان نمی تواند آنچنان انتخاب دقیق داشته باشد. از آنجائی که خداوند انسان را اختیار

نسبی داده است پس صاحب اراده می باشد، خود تصمیم می گیرد، مسؤول اعمالش می باشد و حق انتخاب را دارد. از جانب دیگر خداوند می فرماید که ما انسان را ضعیف خلق کردیم و لازمه ضعف خطا است یعنی محکوم به اشتباه و خطا می باشد. به همین خاطر رسول خدا صلی الله علیه وسلم می فرماید که اولاد آدم خطا کار هستند و بهترین خطا کاران همان نادمان و بازگشت کنندگان به طرف رحمن می باشند. پس انسان موجود ضعیف است و محکوم خطا و اشتباه بر تصمیمات، اراده، خواسته ها و اعمالش سایه انداخته است. همچنان خداوند در توصیف خود و انسان می گوید که من غنی و شما فقراء هستید. به حق خداوند غنی است چون به غیر از خود محتاج نیست و انسان درویش و فقیر هست چون در هر لحظه محتاج به غیر از خود می باشد. پس انسان ضعیف است چون فقیر است و فقیر است چون ضعیف است. اما انسان می تواند با تکیه و توکل و اطاعت از اوامر آن ذات غنی خطا و اشتباه در تصمیمات، خواسته ها و اعمالش را قسما و به شکل نسبی رفع نماید و خود را واجب الجنت سازد.

خواجه عبد الله انصار (رح) در مناجات نامه خود خیلی زیبا می فرماید که: الهی ما از جمله غافلیم نه کافران. واقعا انسان باوجودیکه موجود هدفمند است و در هر کارش هدفمندی نهفته، اما باز هم غافل است، غافل از خود، غافل از جامعه و انجام سفرش. بناءً انسان چون غافل است پس بنابر غفلت خود بی برنامه است، نه برای خود برنامه دارد، نه برای اطرافیان و وابستگانش و نه هم برای جامعه. اما ای کاش می شد ما انسانها محبت و مهربانی خداوند را نسبت به خود و انسانها درک می کردیم. آن ذات مهربان در کلام سبحانش مثال مادر را می دهد و می گوید که من از مادر کرده نسبت به طفلش، بنده های خود را بیشتر دوست دارم و نسبت به آنها مهربانتر هستم. رسول خدا صلی الله علیه وسلم برای اصحابش در یکی از غزوات نمونه زنده پیش می کند و مادری را نشان می دهد که طفلش را گم کرده است و از شدت علاقه و محبت به اولادش، اطفال دیگران را به آغوش می کشد. رسول خدا صلی الله علیه وسلم از اصحابش سؤال می کند آیا این مادر طفلش را به آتش می اندازد؟ بعدا می گوید خداوند نسبت به بنده هایش مهربان تر است تا این مادر نسبت به طفلش. به هر صورت این مثال ها برای تعیین اندازه نیست بلکه هدف متوجه نمودن انسان به بی نهایت بودن مهربانی و دوستی خداوند نسبت به انسان می باشد. چون خداوند نسبت به بنده هایش نهایت مهربان است پس برای بنده های خود برنامه دارد، برنامه های اخلاقی، سعادت بخش و ارزشمند که زندگی فردی و اجتماعی انسان را هدفمندی، ارزش و معنا می بخشد. روزه ماه مبارک رمضان یکی از برنامه های آسمانی برای ما انسانهای ضعیف و خاکی است که سبب اصلاح اخلاقی، رشد دینی و ارتقاء معنوی انسان می شود. خداوند آنقدر بر این برنامه آسمانی ارزش قایل است که اسم مهمانی را بر آن می گذارد، سبحان الله! خواهش می کنم اندکی درنگ کنید مهمانی از جانب آن ذات غنی آنهم برای ما انسانهایی که بار بار پرده حیا را دریده مرتکب عصیان و گناه و تخطی از خطوط معینه می شویم. اما خداوند آگاه مطلق است انسان را با خوبی ها و جسارتهایش دوست دارد و نسبت به وی مهربان است. همچنان این برنامه آسمانی آنقدر از دید فرستاده خداوند صلی الله علیه وسلم سازنده و هدفمند است که می گوید اگر کسی خاص به خاطر خدای سبحان و تعالی یکی روز روزه بگیرد، خداوند آتش جهنم را بر وی حرام می کند و به روایت دیگر خداوند بین آن بنده و آتش جهنم هفتاد سال فاصله ایجاد می کند.

الهی دلی ده که شوق طاعت افزون کند و توفیق طاعتی ده که به بهشت رهنمون کند.

الهی نفسی ده که حلقه بندگی تو گوش کند و جانی ده که زهر حکمت تو نوش کند.

الهی دانائی ده که در راه نیفتیم و بینائی ده که در چاه نیفتیم.

به هر صورت این برنامه آسمانی چی ماهیت دارد و دید ما از این برنامه آسمانی چی است؟ یکی از پیام های پویا و زنده اسلام عزیز برای انسان در واقع پیامی آغاز نوین است. اسلام از انسان نمی پرسد چقدر حرمت شکنی کرده است، چقدر در سیاه چال بدی ها ته رفته است، گر گبری، بت پرستی، پول پرستی، هر حرمت شکنی که کرده باشی باز آه چون این درگه نا امیدی نیست حتی اگر حرمت شکنی و گناه های انسان به آفتاب برسد، خداوند می فرماید اگر بنده ام توبه کند آنرا می بخشم. چیزی که در قاموس مؤمن و اسلام وجود ندارد آن نا امیدی است بلکه همواره اسلام منحیث برنامه همه جانبه زندگی، انسان را تشویق به آغاز نوین می کنید. آغازی که انسان را به کرامتش برساند، آغازی که انسان را وادارد تا بدی ها را ترک کند و عطف توجه به خوبی ها نماید. کاش انسان اندکی درنگ می کرد تا سعی نماید که فرد خوب باشد، خانواده خوب داشته باشد، دوستان خوب انتخاب کند، جامعه خوب داشته باشیم و بالاخره توشه خوب برای سفر ابدای تهیه کند.

تقوا و ترس از خدا در واقع هدف نهفته در عقب روزه ماه مبارک رمضان می باشد خداوند برای بنده هایش امر می کند شما روزه بگیرید تا خدا ترس و اهل تقوا شوید. یعنی انگیزه های خوبی در شما به وجود بیاید و انگیزه های ابلیسی و بدی در درون شما خفه و سر کوب شود. طبیعی است فلسفه زبان خود را دارد، علم زبان خاص خود را دارد بنا به همین ترتیب دین هم زبان خاص خود را دارد. تصور من از تقوا و ترس از خدا در واقع همان شخصیت اخلاقی ملهم از دین می باشد خداوند خواستار تقوا یعنی غرس نمودن و یا احیای شخصیت اخلاقی ملهم از دین است. روزه دار تنها منع از خوردن، نوشیدن و اشباع غریزه جنسی نمی شود بلکه در پهلوی اینها از درگیر شدن و جدال نمودن، دروغ گفتن، ناسزا و فحش دادن، حرام خوردن، خیانت کردن، ضرر رساندن، خلاصه از همه سینات و بدی ها (گناهان) منع می شود و اگر روزه دار بی خبر برداشت و تصورش از روزه اجتناب از خوردن و نوشیدن باشد در آنصورت خسران بزرگ نموده است.

ابو هریره رضی الله عنه روایت می کند که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود کسی که سخن دروغ و عمل به آن را ترک نکند، پس خداوند تعالی نیازمند آن نیست که خوردنی و آشامیدنی خود را ترک کند. همانطوری که اسلام روزه دار را از انجام گناه ها و بدی ها منع می نماید، بر انجام خوبی ها و حسنات تشویق و ترغیب می کند. خداوند می فرماید همه اعمال انسان برای خودش است به جز روزه ماه مبارک رمضان و در حدیث دیگر پیامبر صلی الله علیه وسلم می فرماید پاداش هر حسنه و عمل خوب ده الی هفتصد چند برای انسان داده می شود.

انسان سعی نماید به ماه مبارک رمضان به دیده ورکشاپ خود ساز و شخصیت سازی نگاه کند. ورکشاپی که در آخر روز به جامعه انسانهای راستگو، درستکار، صادق، امین، خیر، زاهد، پرهیزکار، امیدوار، هدفمند، مسؤولیت پذیر، ایثارگر و با تقوا عرضه می کند. انسانهایی که پاک از بدی ها هستند و آراسته به خوبی ها اند. در اخیر هر مؤمن و مسلمان به حیث هوشدار این وعید پیامبر صلی الله علیه وسلم را به خاطر داشته باشند، آنجا که جبرئیل امین دعای بد نمود، هلاک باد به فرزندان که والدین شان را در قید حیات می یابند و اما بر اثر عدم خدمت و سرپرستی آنها خود را واجب الجنت نمی سازند و هلاک باد به مسلمانانی که رمضان را به پایان می رسانند اما بنا بر غفلت و بی توجهی جنت را از آن خود نمی کنند و پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم در هر بار آمین می گوید.